

Tato práce si klade komplexní cíle a pracuje s metodami, které jsou v české literární historii ojedinělé. Obojí může vzbudit námitky. Abych odpověděl už předem na případnou kritiku přílišného rozsahu práce, podle mého názoru není možné při přehlednutí celého kontextu české literatury třicátých let a jejích tendencí sklouznout ke zjednodušení a generalizacím (dílní práce přinášejí jen dílní výsledky a "pulzační dějiny" Petera Zajace je možné psát jen při zohlednění celku). Dané období je charakteristické demokratickým prostředím, které umožnilo koexistenci pluralitních "subkultur". Analýzy "světonázoru" jednotlivých "interpretačních komunit" (abych zmínil už v úvodu oba ústřední pojmy) si zaslouží tolik prostoru proto, aby co nejvíce promluvila samotná doba. Prostřednictvím textu, chápaných ve své referenční funkci jako modelu aktuálního světa, se tak k mentalitě doby přiblížíme podle mne lépe než jakkoliv jinak.